

Nr 35.

Ankom till Riksdagens kansli den 17 april 1913 kl. 3 e. m.

Betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av §§ 7, 8 och 12 i förordningen den 13 december 1912 angående tullrestitution i vissa fall vid återutförsel av utländsk vara.

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Vennersten, frih. Trolle, frih. C. J. Beck-Friis, Trapp, Röing, Jespersion, Byström, Rune. Christiernson, Larsson i Klagstorp, frih. Palmstierna, frih. Fleming, Danström, K. A. Nilsson, Knaust, Roman, Jeansson i Kalmar och Rundgren.

Genom proposition nr 59 av den 31 januari 1913, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga nedan införda förslag till förordning om ändrad lydelse av §§ 7, 8 och 12 i förordningen den 13 december 1912 angående tullrestitution i vissa fall vid återutförsel av utländsk vara ävensom besluta, att de nya bestämmelserna skulle träda i kraft å tid, som av Kungl. Maj:t bestämdes.

Förslag

till

Förordning om ändrad lydelse av §§ 7, 8 och 12 i förordningen den 13 december 1912 angående tullrestitution i vissa fall vid återutförsel av utländsk vara.

§ 7.

1. Rätt till restitution enligt denna förordning avser icke blott varor, som införts direkte från utlandet eller från frihamn eller frilager,
Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 7 saml. 27 häft. (Nr 35.) 1

utan även varor, som uttagits från nederlag eller från transitupplag eller ankommit såsom omedelbar transitförsändning.

2. Restitution — — — — — restitution.

§ 8.

1. För bevarande av rätt till tullrestitution enligt denna förordning erfordras, att handelsidkare vid varans angivning till förtullning skriftligen anmäler avsikten att begagna sig av sådan rätt.

Då dylik anmälan avser vara, som angivits till förtullning från nederlag, skall, därest icke redan vid varans tullbehandling för uppläggning å nederlag de särskilda upplysningar om densamma vunnits, som äro föreskrivna såsom villkor för rätten till tullrestitution, varan undergå förnyad tullbehandling.

2. Efter — — — — — omförmäles.

§ 12.

Såsom villkor för erhållande av restitution skall i övrigt gälla:

a) att utförseln — — — — annan tullkammare;

b) att exportangivningsinlagan — — — — förändring;

c) att vederbörande tullkammare, efter exportvarans undersökning och utrönande av den vikt, som jämlikt § 7 mom. 2 skall läggas till grund för restitutionen, samt kollinas plombering ävensom bevakning under transporten till och inlastning i fartyg eller järnvägsvagn eller överlämnande till postverket, härom meddelat attest, vilken såsom verifikation jämte angivningsinlagan och övriga intyg bifogas tullkammarens utgående tulljournal;

d) att utförseln i övrigt verificeras på sätt i § 13 av nådiga förordningen med tulltaxa för inkommande varor den 9 juni 1911 finnes stadgat beträffande varor, för vilka tullrestitution är därstädes medgiven, eller, därest utförseln äger rum med paketpost, på sätt av Konungen särskilt förordnas; samt

e) att vederbörande — — — — begäres.

Beträffande motiveringen till nu återgivna förslag tillåter sig utskottet hänvisa till ovanberörda, vid propositionen i utdrag fogade statsrådsprotokoll.

I den skrivelse, varigenom nästlidet års Riksdag anmälde sina beslut i anledning av Kungl. Maj:ts till Riksdagen avlätna proposition med förslag till förordning angående tullrestitution i vissa fall vid återutförelse av utländsk vara, hemställde Riksdagen, på sätt nyss åberopade statsrådsprotokoll angiver, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa utredning av frågan, huruvida vid uppläggande av gods å nederlag sådan kontroll skulle kunna anordnas, att erlagd tullavgift kunde vid godsets utförande restitueras, ävensom, därest utredningen därtill gäve anledning, för Riksdagen framlägga förslag till bestämmelse i sådant syfte.

Det förslag till ändringar i berörda förordning, som Kungl. Maj:t i överensstämmelse med Riksdagens sålunda uttalade önskan i förevarande proposition framlagt, finner sig utskottet kunna biträda.

I sammanhang härmed vill utskottet uttala önskvärldheten därav, att även vid sådan tullrestitution, som medgives förädlingsrörelsen inom landet med stöd av § 13 mom. 5 i gällande tulltaxeförordning, måtte beredas utvidgad möjlighet att vinna restitution i likhet med vad som nu föreslagits beträffande restitution enligt tullrestitutionsförordningen. I sådant hänseende vill utskottet påpeka, att genom den av Riksdagen beslutade avfattningen av sistnämnda författningsrum det hinder för en på angivet sätt utvidgad tillämpning, som förut funnits, blivit undanröjt. Härmed förhåller sig på följande sätt. Motsvarande bestämmelser i 1906 års tulltaxeförordning, vilka återfinnas i § 9 mom. 5 i underrättelser om vad vid taxans tillämpning iakttagas bör, innehöllo, att »vid införelsen erlagd tullavgift» kunde återfås under villkor, bland annat, att »återutförelsen äger rum och restitutionen sökes inom ett år från varans införelse». De inskränkningar i möjligheten att vinna tullrestitution, som innefattades i föreskrifterna att tullavgiften skulle vara erlagd vid införelsen ävensom att respittiden skulle räknas från varans införelse, lade hinder i vägen för restitutionsbestämmelsernas tillämpning å nederlagsgods. I nu gällande bestämmelser äro berörda inskränkningar icke upptagna och härigenom är varje hinder för den av utskottet förordade utsträckta tillämpningen av restitutionsförfarandet bortfallet.

Jämväl den del av förevarande proposition, som avser ändring i tullrestitutionsförordningen i syfte att rätt till tullrestitution måtte kunna beviljas även då vara återutföres med paketpost, kan utskottet förorda till bifall. Härvid vill utskottet emellertid göra den erinran, att enahanda skäl, som tala för den sålunda tillstyrkta utvidgningen av området för restitutionsförfarande enligt sistberörda förordning, synas böra föranleda en liknande utsträckt tillämpning av ovan omtalade tullrestitu-

tion enligt § 13 tulltaxeförordningen. Då härför läres erfordras ändring i sistnämnda författning, har utskottet funnit sig böra hemställa, att Riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte göra framställning om förslag till bestämmelser i sådant syfte.

Utskottet får, med åberopande av vad utskottet sålunda anfört, hemställa,

att Riksdagen måtte

1) bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 59, med förslag till ändrad lydelse av vissa paragrafer i gällande förordning angående tullrestitution i vissa fall vid återutförelse av utländsk vara; samt

2) i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om framläggande för Riksdagen av förslag, i syfte att rätt till sådan tullrestitution, som omförmäles i § 13 mom. 5 i gällande tulltaxeförordning, må kunna beviljas jämväl då vara återutföres med paketpost.

Stockholm den 17 april 1913.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.